

МАКСИМІЗАЦІЯ ДОХІДНОСТІ ПОРТФЕЛЯ РИЗИКОВИХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ З ФІКСОВАНОЮ ДИСПЕРСІЄЮ ЗА УМОВИ РІВНОСТІ β -КОЕФІЦІЄНТІВ

Досліджено питання ефективного формування інвестиційного портфеля, що не містить безризикових активів. У разі, коли інвестора влаштовує рівень ризику, вищий від мінімального, досліджено задачу максимізації сподіваної дохідності портфеля за умови рівності β -коефіцієнтів

Концепція моделювання, формування та реалізації інвестиційного портфеля в умовах ризику найбільш розроблена та висвітлена у роботах [1 – 12], до якої ми приєднуємося і беремо за основу в даній статті. Оскільки окремі питання цієї концепції потребують проведення доволі широкого спектра досліджень, тому розглянемо актуальну тематику моделювання прийняття ризикових рішень щодо формування інвестиційного портфеля. Зокрема, актуальною і нерозв'язаною в явному вигляді є задача оптимізації дохідності портфеля ризикових цінних паперів з фіксованою дисперсією, яку визначають за моделлю Шарпа.

Дисперсію інвестиційного портфеля згідно з моделлю Шарпа [7] обчислюють за формулою:

$$D_p = \left(\sum_{j=1}^n \beta_j x_j \right)^2 D_m + \sum_{i=1}^n x_i^2 D_{si}, \quad (1)$$

де D_m – систематичний ризик ринкового портфеля;

D_{si} ($i = \overline{1, n}$) – залишкова дисперсія дохідності i -го активу;

β_j ($j = \overline{1, n}$) – міра чутливості дохідності j -го активу до дохідності ринкового портфеля;

x_i ($i = \overline{1, n}$) – частки вкладень коштів в i -ті активи;

або, зважаючи на те, що

$$x_1 = 1 - \sum_{k=2}^n x_k, \quad (2)$$

співвідношення (1) можна записати так:

$$D_p = \left(\beta_1 + \sum_{j=2}^n (\beta_j - \beta_1) x_j \right)^2 D_m + \left(1 - \sum_{k=2}^n x_k \right)^2 D_{s1} + \sum_{i=2}^n x_i^2 D_{si}. \quad (3)$$

При заданому рівні дохідності портфеля отримаємо:

$$\mu_p = \mu_1 + \sum_{j=2}^n (\mu_j - \mu_1) x_j, \quad (4)$$

де μ_j ($j = \overline{1, n}$) – математичне сподівання дохідності j -го активу.

За умови рівності між собою β -коефіцієнтів ($\beta_1 = \beta_j$, $j = 2, \dots, n$) співвідношення (3) можна записати, зарахувавши частку x_2 вкладення коштів до іншого активу:

$$D_p = \beta_1^2 D_m + \left(1 - \frac{\mu_p - \mu_1 - \sum_{j=3}^n (\mu_j - \mu_1) x_j}{\mu_2 - \mu_1} - \sum_{j=3}^n x_j \right)^2 D_{e1} + \left(\frac{\mu_p - \mu_1 - \sum_{j=3}^n (\mu_j - \mu_1) x_j}{\mu_2 - \mu_1} \right)^2 D_{e2} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_g. \quad (5)$$

Передусім необхідно обчислити частинні похідні функції D_p за змінними x_i ($i = \overline{3, n}$):

$$\begin{aligned} \frac{\partial D_p}{\partial x_j} = & 2 \left(1 - \frac{\mu_p - \mu_1 - \sum_{j=3}^n (\mu_j - \mu_1) x_j}{\mu_2 - \mu_1} - \sum_{j=3}^n x_j \right) \frac{\mu_j - \mu_2}{\mu_2 - \mu_1} D_{e1} - \\ & - 2 \frac{\mu_p - \mu_1 - \sum_{j=3}^n (\mu_j - \mu_1) x_j}{(\mu_2 - \mu_1)^2} (\mu_j - \mu_1) D_{e2} + 2 x_j D_g. \end{aligned} \quad (6)$$

Прирівнявши отримані похідні до нуля і розв'язавши отриману систему лінійних алгебраїчних рівнянь, можна знайти частки коштів x_i ($i = \overline{3, n}$), що мінімізують ризик портфеля при заданій дохідності (4).

Обернена задача полягає в максимізації дохідності портфеля (4) при заданому рівні ризику (3). Для того, щоб виразити величину x_2 з рівняння (3), запишемо його в такому вигляді:

$$[(D_{e1} + D_{e2})x_2^2 - 2(1 - \sum_{j=3}^n x_j)D_{e1}]x_2 + \beta_1^2 D_m + (1 - \sum_{j=3}^n x_j)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_g - D_p = 0. \quad (7)$$

Отримане рівняння (7) має дійсні розв'язки, якщо виконується нерівність:

$$D = [(1 - \sum_{j=3}^n x_j)D_{e1}]^2 - (D_{e1} + D_{e2})[\beta_1^2 D_m + (1 - \sum_{j=3}^n x_j)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_g - D_p] \geq 0. \quad (8)$$

За умови (8) рівняння (7) має розв'язок:

$$\begin{aligned} x_2 = & \left([(1 - \sum_{j=3}^n x_j)D_{e1}] + \left([(1 - \sum_{j=3}^n x_j)D_{e1}]^2 - (D_{e1} + D_{e2})[\beta_1^2 D_m + (1 - \sum_{j=3}^n x_j)^2 D_{e1} + \right. \right. \\ & \left. \left. + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_g - D_p] \right)^{\frac{1}{2}} \right) / (D_{e1} + D_{e2}). \end{aligned} \quad (9)$$

Якщо розв'язок (9) – число в межах від 0 до 1, то дохідність портфеля можна виразити за допомогою формули:

$$\begin{aligned} \mu_p = & \mu_1 + \sum_{j=3}^n (\mu_j - \mu_1) x_j + (\mu_2 - \mu_1) \left((1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1} + \left((1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1}^2 - (D_{e1} + D_{e2}) \times \right. \right. \\ & \left. \left. \times [\beta_1^2 D_m - (1 - \sum_{j=3}^n x_j)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_g - D_p] \right)^{\frac{1}{2}} \right) / (D_{e1} + D_{e2}). \end{aligned} \quad (10)$$

Функція (10) має $(n-2)$ незалежні змінні x_i ($i = \overline{3, n}$) та $(2n+3)$ параметри:

μ_i ($i = \overline{1, n}$), D_{e1} ($i = \overline{1, n}$), D_m , D_p , β_1 . Для дослідження критичних точок функції (10)

обчислимо її частинні похідні за змінними x_i ($i = \overline{3, n}$):

$$\frac{\partial \mu_p}{\partial x_i} = \mu_i - \mu_1 + \frac{(\mu_2 - \mu_1)}{D_{e1} + D_{e2}} (-D_{e1} + [(1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1}]^2 - (D_{e1} + D_{e2}) [\beta_1^2 D_m + (1 - \sum_{j=3}^n x_j)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_{e2} - D_p])^{\frac{1}{2}} - (1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1} - (D_{e1} + D_{e2}) [-(1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1} + D_{e2} x_i]), \quad (11)$$

якщо дискримінант (8) додатний.

Прирівнявши отримані похідні до нуля, отримаємо систему з $(n-2)$ -х ірраціональних рівнянь:

$$(\mu_3 - \mu_1)(D_{e1} + D_{e2}) + (\mu_2 - \mu_1)((D_{e1} [-(1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1}] - (D_{e1} + D_{e2}) [-(1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1} + D_{e2} x_i]) \times \\ \times [(1 - \sum_{j=3}^n x_j) D_{e1}]^2 - (D_{e1} + D_{e2}) [\beta_1^2 D_m + (1 - \sum_{j=3}^n x_j)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_{e2} - D_p])^{\frac{1}{2}} - D_{e1}) = 0, \quad (i = \overline{3, n}). \quad (12)$$

Розглянемо спочатку випадок портфеля з $n=3$ активів. Система (12) складається тепер з одного рівняння:

$$(\mu_3 - \mu_1)(D_{e1} + D_{e2}) + (\mu_2 - \mu_1)((D_{e1} [-(1 - x_3) D_{e1}] - (D_{e1} + D_{e2}) [-(1 - x_3) D_{e1} + D_{e2} x_3]) \times \\ \times [(1 - x_3) D_{e1}]^2 - (D_{e1} + D_{e2}) [\beta_1^2 D_m + (1 - x_3)^2 D_{e1} + x_3^2 D_{e2} - D_p])^{\frac{1}{2}} - D_{e1}) = 0. \quad (13)$$

Як видно з рівняння (13), функція від x_3 в його лівій частині є сталою лише у випадку, коли дохідності першого та другого активів рівні між собою: $\mu_1 = \mu_2$. Для того, щоб ця стала дорівнювала нулю, потрібно, щоб і третій актив мав таку саму сподівану дохідність: $\mu_3 = \mu_1$. Тоді, очевидно, інвестор вибере той актив, в якого найменший ризик: $\min_{i=1,3} \{\beta_1^2 D_m + D_{e1}\}$.

Розглянемо більш загальний випадок, коли $\mu_1 \neq \mu_2$. Тоді рівняння (13) можна перетворити так:

$$[D_{e1}^2 x_3 - D_{e1}^2 - D_{e1}^2 x_3 - D_{e1} D_{e2} x_3 - D_{e2} (D_{e1} + D_{e2}) x_3 + (D_{e1} + D_{e2}) D_{e1}] / \sqrt{D} - D_{e1} = -\frac{\mu_3 - \mu_1}{\mu_2 - \mu_1} (D_{e1} + D_{e2}). \quad (14)$$

У рівнянні (14) зведемо подібні доданки:

$$[-(D_{e1} D_{e2} + D_{e1} D_{e2} + D_{e2} D_{e2}) x_3 + D_{e1} D_{e2}] / \sqrt{D} - D_{e1} = -\frac{\mu_3 - \mu_1}{\mu_2 - \mu_1} (D_{e1} + D_{e2}).$$

Останнє рівняння має таку структуру:

$$(Ax_3 + B) / \sqrt{D} = D_{e1} - \frac{\mu_3 - \mu_1}{\mu_2 - \mu_1} (D_{e1} + D_{e2}),$$

де $A = -D_{e1} D_{e2} - D_{e1} D_{e2} - D_{e2} D_{e2}$;

$$B = D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2}.$$

Якщо права частина рівняння (14) дорівнює нулю, тобто виконується рівність

$$D_{\varepsilon 1} = \frac{\mu_3 - \mu_1}{\mu_2 - \mu_1} (D_{\varepsilon 1} + D_{\varepsilon 2}), \quad (15)$$

то дане рівняння стає лінійним:

$$-(D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3}) x_3 + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} = 0. \quad (16)$$

Якщо коефіцієнт біля x_3 в рівнянні (16) відмінний від нуля: $-D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} - D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} - D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3} \neq 0$, то рівняння (16) має розв'язок:

$$x_3 = \frac{D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2}}{D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3}}, \quad (17)$$

а вираз (17), очевидно, задовольнятиме умову $0 < x_3 < 1$:

$$0 < \frac{D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2}}{D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3}} < 1. \quad (18)$$

Рівність (15) у цьому разі також набуде простішого вигляду:

$$(\mu_2 - \mu_1) D_{\varepsilon 1} = (\mu_3 - \mu_1) (D_{\varepsilon 1} + D_{\varepsilon 2})$$

або

$$(\mu_2 - \mu_3) D_{\varepsilon 1} = (\mu_3 - \mu_1) D_{\varepsilon 2}.$$

У даному разі величина x_3 не залежить ні від β -коефіцієнтів, ні від ризику ринкового портфеля D_m , ні навіть від допустимого ризику портфеля D_p , а лише від залишкових дисперсій активів цього портфеля. Однак це не означає, що й інші частки x_2 чи x_1 також не залежать від багатьох параметрів. Справді, якщо підставити формулу (17) у розв'язок (9), то отримаємо:

$$\begin{aligned} x_2 = & (D_{\varepsilon 1} (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3}) / (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3}) + (D_{\varepsilon 1}^2 (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3})^2 / (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + \\ & + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3})^2 - (D_{\varepsilon 1} + D_{\varepsilon 2}) [\beta_1^2 D_m + D_{\varepsilon 1} (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3})^2 / (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + \\ & + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3})^2 + D_{\varepsilon 3} D_{\varepsilon 1}^2 D_{\varepsilon 2}^2 / (D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 2} + D_{\varepsilon 1} D_{\varepsilon 3} + D_{\varepsilon 2} D_{\varepsilon 3})^2 - D_p])^{\frac{1}{2}}) / (D_{\varepsilon 1} + D_{\varepsilon 2}). \end{aligned} \quad (19)$$

Застосовуючи метод математичної індукції, можна довести, що у випадку портфеля з n активів визначник відповідної системи $(n-2)$ -го порядку (12) обчислюють за формулою:

$$\det A_n = (D_{\varepsilon 1} + D_{\varepsilon 2})^{n-3} \sum_{i=1}^n \prod_{j=1, j \neq i}^n D_{\varepsilon j}, \quad (20)$$

а отже, ця система має єдиний розв'язок для довільних значень n . Отриманий розв'язок системи (12) можна записати у вигляді:

$$x_j = B_j / d_n + c_j, \quad j = \overline{3, n}, \quad (21)$$

де обчислені величини B_j , c_j залежать від параметрів портфеля $(\mu_1, \dots, \mu_n, D_m, D_{\varepsilon 1}, \dots, D_{\varepsilon n})$, але не від допустимого ризику портфеля D_p . Від D_p залежить величина d_n , бо

$$d_n = \left(\left(1 - \sum_{j=3}^n x_j \right) D_{e1} \right)^2 - (D_{e1} + D_{e2}) \left(\beta_1^2 D_m - \left(1 - \sum_{j=3}^n x_j \right)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n x_j^2 D_{e2} - D_p \right) \right)^{-\frac{1}{2}}, \quad (22)$$

яку можна знайти з рівняння (22), підставивши у нього формулу (21):

$$d_n = \left(\left(1 - \sum_{j=3}^n (B_j / d_n + c_j) \right) D_{e1} \right)^2 - (D_{e1} + D_{e2}) \left(\beta_1^2 D_m + \left(1 - \sum_{j=3}^n (B_j / d_n + c_j) \right)^2 D_{e1} + \sum_{j=3}^n (B_j / d_n + c_j)^2 D_{e2} - D_p \right) \right)^{-\frac{1}{2}} \quad (23)$$

Після піднесення до квадрату і зведення до спільного знаменника рівняння (23) зводять до квадратного, з якого при додатності дискримінанта можна знайти невідоме значення d_n .

Для портфеля, що не містить безризикового активу, при заданому рівні його дисперсії згідно з моделлю Шарпа знайдено частки вкладень (21) в його активи, що дають змогу максимізувати дохідність інвестиційного портфеля. Модель допомагає приймати рішення про формування інвестиційного портфеля, всі активи якого ризикові, з урахуванням заданого рівня дисперсії самого портфеля й одночасно досягнути максимальної дохідності.

У подальших дослідженнях плануємо дослідити випадок відмінних між собою β -коефіцієнтів.

Література

1. Вітлінський В. В., Наконечний С. І. Ризик у менеджменті. – К.: ТОВ Борисфен-М, 1996. – 226 с.
2. Волошин І. Измерение концентрационных рисков с помощью теории портфелей // Финансовые риски. – 1998. – № 3. – С. 94 – 99.
3. Литвиненко С. Н., Поддубный В. И. К выбору эффективного инвестиционного портфеля // Фондовый рынок. – 1998. – № 16 – С. 18 – 20.
4. Мертенс А. В. Инвестиции: Курс лекций по современной финансовой теории. – К.: Киевское инвестиционное агентство, 1997. – 416 с.
5. Пересада А. А. Інвестиційний процес в Україні. – К.: Лібра, 1998. – 392 с.
6. Петраков Н. Я. Инвестиционно-финансовый портфель. – М.: Соминтек, 1993. – 52 с.
7. Шарп У., Александер Г., Бейли Дж. Инвестиции / Пер. с англ. – М.: ИНФРА-М, 1997. – 1024 с.
8. Шевчук В. Я., Рогожин П. С. Основи інвестиційної діяльності. – К.: Генеза, 1997. – 384 с.
9. Alexander J., Francis C. Portfolio Analysis. – Prentice Hall, 1986. – 512 p.
10. Markowitz H. Portfolio Selection // Journal of Finance. – № 7 (March 1952). – P. 77 – 91.
11. Markowitz H. Portfolio Selection: Efficient Diversification of Investment. – New York: John Wiley, 1959. – 319 p.
12. Tobin J. The of Portfolio Selection. – London: Macmillan and Co., 1965. – 445 p.